

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/114/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011124
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114011124.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Samaša, v trestnej veci proti odsúdenému U. B., nar. XX.X.XXXX v K. O., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody IIava, na neverejnom zasadnutí dňa 7. januára 2015, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. septembra 2014, sp. zn. 1Pp/56/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm.c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného U. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Odsúdený U. B. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp.zn. 1T/203/2009 zo dňa 15.1.2010, pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm.a/ Tr.zák., na trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s probačným dohľadom nad jeho správaním počas skúšobnej doby. Zároveň mu bola uložená povinnosť nahraďiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu Krajskému riaditeľstvu PZ v Bratislave vo výške 535,09 Eur. Uznesením Okresného súdu Malacky zo dňa 4.2.2013, sp.zn. 1T/203/2009 súd vyslovil, že odsúdený U. B. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vyššie uvedeného trestného rozkazu neosvedčil a uložený trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov vykoná a na jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odsúdený nastúpil výkon trestu odňatia slobody dňa 8.10.2013 a lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie mu plynula od 23.6.2014.

Dňa 25.6.2014 podal odsúdený U. B. na Okresný súd v Trenčíne žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí uznesením zo dňa 11.9.2014, sp. zn. 1Pp/56/2014 rozhodol tak, že podľa § 415 ods.1 Tr.por. s použitím § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného U. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody s odôvodnením, že u neho nie sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal sťažnosť odsúdený U. B.. Svoju sťažnosť odsúdený odôvodnil písomnými podaniami zo dňa 15.9.2014, 13.10.2014, 2.11.2014, v ktorých v podstate poukazoval na skutočnosť, že naposledy bol vo výkone trestu v roku 2008, preto nie je možné mu vyčítať minulosť a predošlé tresty, ktoré má odpykané, pričom sa podrobnejšie zaoberal aj okolnosťami, za akých mal páchať trestnú činnosť. Z posledného predchádzajúceho výkonu trestu bol podmiennečne prepustený a v skúšobnej dobe sa osvedčil, o čom priložil aj rozhodnutie Okresného súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 1Pp/149/2008 zo dňa 26.9.2011. Navyiac podľa jeho názoru s poukazom na § 38 Tr.por. sa u neho jednalo o povinnú obhajobu a nakoľko obhajca mu nebol pridelený, boli v konaní pred súdom prvého stupňa porušené jeho práva na obhajobu. Taktiež nebolo rozhodnuté v 60-dňovej lehote o jeho žiadosti. Poukázal na skutočnosť, že má obavu kvôli rodine, pretože keď nie je doma, syn robí zlé veci, je obvinený z lúpeže a nechce prísť o rodinu. Po

podmienečnom prepustení má možnosť sa zamestnať. Z vyššie uvedených dôvodov žiadal, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a ihneď ho prepustil na slobodu a určil mu skúšobnú dobu 5 rokov s probačným dohľadom. Nechce sa už dopustiť žiadnej trestnej činnosti a bude viesť riadny život.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného U. B. nie je dôvodná.

V prvom rade je potrebné uviesť, že prvostupňový súd postupoval správne a konaním pred prvostupňovým súdom neboli porušené práva odsúdeného tak ako ich namietal v podanej sťažnosti. Podmienky povinnej obhajoby vo vykonávacom konaní sú uvedené v ustanovení § 38 Tr.por., pričom možno konštatovať, že u odsúdeného U. B. podmienky v zmysle tohto ustanovenia na povinnú obhajobu splnené neboli. Nič však odsúdenému nebránilo v tom, aby si obhajcu zvolil na plnú moc, čo však neurobil. Vzhľadom k uvedenému krajský súd v tomto smere nezistil porušenie práv odsúdeného. Pokiaľ ide o odsúdeným vytykané nedodržanie 60-dňovej lehoty uvedenej v § 415 ods.3 Tr.por. na rozhodnutie o žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, k tomu krajský súd podotýka, že ide o poriadkovú lehotu, ktorej prekročenie so sebou nemôže prinášať žiadne hmotno-právne účinky a bez ďalšieho automaticky neznamená, že odsúdeného je nutné podmiennečne prepustiť z výkonu trestu. Napokon prvostupňový súd postupoval správne a zákonne keď návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Aj podľa zistení krajského súdu, u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky ustanovenia § 66 ods.1 Tr.zák. Citované ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok - preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu; očakávaním, že v budúcnosti povedie riadny život a vykonaním príslušnej časti uloženého trestu.

V posudzovanej veci odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie príslušnej časti uloženého trestu. Pokiaľ ide o ďalšiu podmienku týkajúcu sa polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu, aj tu krajský súd ako aj okresný súd dospel k záveru, že odsúdený si plní svoje povinnosti, jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, čo vyplýva z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava zo dňa 4.6.2014, tak ako ho podrobne konštatoval súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí. Za kvalitné plnenie úloh a dodržiavanie pracovnej disciplíny mu bola doposiaľ udelená jedna disciplinárna odmena, potrestaný nebol. Na druhej strane je v hodnotení konštatované, že k svojej trestnej činnosti zastáva iba čiastočný kritický postoj. Program zaobchádzania plní, avšak resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania je hodnotené ako stredné, najmä z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, ktorej páchaním si riešil nedostatok financií. Pritom krajský súd považuje za nutné zvýrazniť tak ako to konštatoval i okresný súd, že v minulosti bol U. B. 8 x súdne trestaný, prevažne za majetkovú trestnú činnosť a to aj k nepodmienečným trestom odňatia slobody. Už v minulosti bol tiež z výkonu trestu podmiennečne prepustený a to v roku 2001, avšak v roku 2004 mu bol z dôvodu spáchania ďalšej trestnej činnosti, zvyšok trestu nariadený vykonávať. Je pravdou, že po podmiennečnom prepustení v roku 2008 bolo rozhodnuté, že sa osvedčil v skúšobnej dobe, avšak následne bol opätovne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Malacky sp.zn. 3T/102/2012, právoplatným dňa 10.10.2012 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody a taktiež mu bol nariadený výkon trestu uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp.zn. 1T/203/2009 zo dňa 15.1.2010 v trvaní 3 roky, nakoľko sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že ani predchádzajúce odsúdenia nemali na odsúdeného dostatočný prevýchovný vplyv a opakovane sa dopúšťa trestnej činnosti. Na základe uvedeného potom aj krajský súd dospel k záveru, že v súčasnosti nie je možné vysloviť záver o dôvodom očakávaní vedenia riadneho života po podmiennečnom prepustení. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby bol odsúdený za dobré správanie automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zreteľa na účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou takýchto úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy, čo v prejednávanom prípade zistené nebolo.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody nepovažoval sťažnosť odsúdeného U. B. za dôvodnú, preto ju podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.